

slaget om, at det skal være, naar Menigheden ønsker det. Hvis det efter hele Tankegangen i dette Forslag skal betyde noget, maa det betyde, at de ere særberettede for andre, og det er netop det, som det er mit Ønske, at de ikke skulle være. Hvis det virkelig skal gennemføres efter sin naturlige Tanke, vil det føre til, at man, naar der skal afholdes en saadan Tjeneste, først skal hen og spørge Skolelæreren, om han, som førsteberettiget, vil udføre det, eller om han er lige glad, saa de kunne tage en anden. Dette vil jeg nødig være med til at bringe i Stand. Det ærede Medlem kan sige, at det mener han ikke, men saa har han ikke tydelig udtrykt, hvad han mener. Derimod er der ikke Tvivl om den Affattelse; jeg har foreslaaet. Naar vi ere ude over den almindelige, ordinære Gudstjeneste, der omhandles i første Stykke, bliver det en fuldstændig fri Sag for alle Parter, baade den, der søger en Betjening, og den, der skal udføre den, hvorledes man vil ordne dette Forhold. Og det maa vel være baade det sundeste, naturligste og mest praktiske i alle Henseender. Jeg har udtrykkelig ladet trykke Ordet „saadanne“ med en egen Slags Skrift, for at det ikke skulde se ud, som om disse Tjenester vare Skolelærerne uvedkommende. De kunne som andre Mennesker være med til at gøre det, men ikke i deres Egenskab af Kirkebetjente. — Det andet Forslag under Nr. 2 gaar ud paa at gennemføre Tanken i Forhold til de andre Stykker i Paragraffen. Jeg tror, at det er kommet saaledes, at Folk ved at læse det een Gang, kunne forstaa det, men det kunne de ikke ved den oprindelige Paragraf, som den staar i Forslaget. Der indeholdes deri kun een reel Ændring; jeg medtager Kvinder til at lede Kirkeforretningen. Jeg synes, at det er saa naturligt paa en Tid, hvor man taler om at tage noget Hensyn til det andet Køn med Hensyn til Valgret og Valgbarhed paa forskellige Omraader, til Deltagelse i forskellige Hverv. Her er da ubetinget et Omraade, hvor man trygt og roligt kan lægge Hvervet i en Kvindes Haand, naar hun dertil antages af Menigheden og Præsten. Der er dog vel intet Menneske, der vil kunne anføre nogen Be-

grundelse for, at Kvinder ikke i den Henseende skulde kunne gøre lige saa god Fyldest som en Mand. I Ministerens Forslag staar der udtrykkelig, at den vedkommende Præst kan tage en Mand til at besøge det; havde der endda staaet „Person“, kunde man maaske have sluppet igennem; men det staar der ikke. Jeg tror, at jeg efter hele Tingenes Udvikling i denne Sag vil fange Tingets Øre, naar jeg rejser Ligeberettigelsesfanen her. Man kan paa dette Omraade aldrig komme til at gøre nogen Skade. Jeg tror ikke, at der er noget Menneske i denne Sal, og jeg tror ogsaa at turde sige uden for, der tør træde op og paa en fornøftig Maade sige, at her er ikke Stedet til at aabne Adgang ogsaa for Kvinder. Det er det reelle i mit Forslag; men selv om man ser bort fra dette, tror jeg, at man vil komme til at give Sagen sit sandeste og naturligste Udtryk ved det, jeg har foreslaaet. Hermed skal jeg anbefale disse to Forslag.

Lyngsie: Det er Ændringsforslagene under Nr. 11 og 14, jeg vil tillade mig at lægge et godt Ord ind for. Det forekommer mig nemlig, at naar vi nu skulle røre ved de kirkelige Forhold og her optage en saa indgribende Debat om Kirken og dens Forhold, kan man ikke undlade, som det sker ved disse to Ændringsforslag, at røre ved det gamle Forhold, at det er forbudt en afdøds efterladte at lade Venner eller Slægtninge give den afdøde et Par Ord med paa Vejen, og ved Forbudet mod, at den afdødes efterladte ordne Begravelsen paa en Maade, der stemmer overens med den afdødes Ønske og Liv. Andet tilsigte de to Ændringer ikke. Jeg maa beklage, at Udvalgets Flertal ikke har kunnet tiltræde disse to Ændringsforslag, og jeg maa sige, at det er mig ganske uforstaaeligt, hvad der kan være Grunden dertil. Hvorfor skulde man ikke kunne give en saadan Frihed? Det kan dog ikke være af religiøse Hensyn, at man opretholder Forbudet imod, at den afdødes Venner og Slægtninge, der bedst have forstaaet ham eller hende, faa Lejlighed til at sige et Par Ord ved Begravelsen. Jeg kan ikke se, at der kan være noget religiøst Hensyn, der kan tale derimod. Det